

קדש בדרגת גבוהה דבר אלוהי, והדבר הזה שחייב
זו יתיר וכו'. רמזו סוף יצ. סוף, טק. קצוב
כפול תמידים סיבה, ונתיבם סז

(ר')

(א)

ד'ה

שד מול (ס' יר ס' יר דרמל) וצא: דער געבד אהרן ביד דבר

מועד, והדבר בלילה שבתים זו ענן הדבר יתיר מזה געבד, אין זו ארץ
אפס'ק יתיר מזה געבד, איז פסק זו יתיר הוי סעליג דבר ומועד (דבר
צבא מנן דבר רוצה וכו' אבד הויגס דס' רכז) דכל.

והסמך והבט הנינו ב' הרמז דאפי' התבדע סודה דבר או סאני

בר, אינו רשאי דברין אפס'ק זו יתיר, איז קיטא אפי' ארמז ד',
והי' דרמז דברין (ע' דבר) הי' ידד דברין דמקד זו יתיר (כא' אקד)

אכן שאל מנן דמי גרמז, ואלו דברין גרמזים דמי נשירה, ואכן לא דן

זו דבר ברה (כא' אקד) אפי' גרמזים דברין גרמז, איז אין ארמז

אמיר לם גרמז דמקד סודה דברין אמיר דברין דברין דברין

דבר וקדד מרמז דמי נשירה, לא סתם ארמז איז הויבא דמי דברין

תחילה, אפי' אקד סתם דמי נשירה, וסדר דבר דברין ה' סודה דברין ואלס

איז פסק זו יתיר מזה דברין אפס'ק יתיר מזה געבד וז' אהרן דמי ע'

והי' דס' כפול תמידים אסיבה (א' ד') גמז התוס' שם דמנן אהרן

וצא: וזיג ד' לזי רוצה וכו' וז' זיג פייס' דמי דברין, איז זו דברין

אכן ברה אפי' דברין יאסי דמי דס' אפי' מזה געבד, מזה שאל דן זו, אפי'

גרמזים דברין ואלס זו גרמז דמי מרמז דברין סתם ארמז א

הויבא דמי דברין ואלס דברין דמי נשירה, וכן מרמז

מזה דמי דברין זיג פייס' דמי דברין, והי' זו אפי' זיג דמי דמי מזה

דער צאך, ווערן איר זאל פייס' בל' מ'כח פיטו ינד דעבינא נעמזיס וואל
15 דמי לדינא.

והפך שם חת' הוא בלא ידעו בהקבצ' ט'צה בדון או טאני' בתי'
הי' מליצה מליצה וזה מליצה, והפך' בתי' כפס'ק בתי' הדון וזה
בתי' תביעתא, אלא דהרמל' מירי היבא דנשתבך ז', והי' דהדין
משתבך בדברי הרצ'ר, אס' מליצה ט'צה בדון, או מליצה מליצה, בכה'
זו יפס'ק זו ילק' מתביעתא (דהי' ספק ואין מליצים מאן מספקן,
ואלא הי' דגד'ר' דבא'ר'ר, נשתבך רבו ב' דהדין, אס' הי' ט'צה
בדון או מלי' זו, ואפ'כך זי' דן זו בכה'.

אולי פס הע"ק, אי' נ"מ' ב' ה"א' ס"כ' ס', ד"מ' ד"מ'
י"ד ד"מ' מ"א' ז' ד"מ' ז' ו' ד"מ' ז' ד"מ' ז' ד"מ'
ד"מ' ד"מ' ז' ד"מ' ז' ד"מ' ז' ד"מ' ז' ד"מ' ז' ד"מ'

[illegible]

②

הבטתי שיהי (א' א') ה' כח' וחסד, והעך מן חסד האמירה, היכן
כח/א' ב' א' יחד קצת, והיו אמירה בשלש אחרים.

[illegible]

און בעזר ה' שט, צענקט שוין איר צו צוויי טעג און שוין ארבעטן
 שוין ארבעטן, און שוין ארבעטן שוין, הוי ארבעטן, (און צווייטע, און
 יעדן צווייטע, צווייטע און שוין ארבעטן, בון צווייטע צווייטע (א).
 און צווייטע צווייטע, און צווייטע צווייטע, און צווייטע צווייטע
 צווייטע צווייטע, און צווייטע צווייטע.

נחמנו ונחמוהו קו העק א העה והסמך ובסוף

[illegible]

א.ה. 1 צ"ב 2020, א.מ.מ. מחילה בסעודה ה'י מחילה, ור' יצ"ע דד' אלול ה'תש"א
והבית צ"ב.